Sygn. akt **OS 11/25**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (…)r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Bożena Bielecka**

Sędziowie: **r.pr. Arkadiusz Wagner-** sprawozdawca
r.pr. Zofia Filipek- Kraczek

Protokolant: Agnieszka Kuchciak

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (…)r. sprawy ze skargi (…) na postępowanie radcy prawnego (…)na skutek odwołania z dnia (…)r. (data wpływu) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r., sygn. akt RD-(…) o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. (Dz. U. z 2025 r., poz. 46) oraz w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2024 r., poz. 499) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r., sygn. akt RD-(…) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący: Członkowie:

…… …… ……
r.pr. Bożena Bielecka r.pr. Arkadiusz Wagner r.pr. Zofia-Filipek Kraczek

Sygn. akt OS 11/ /2025

Uzasadnienie

W dniu (…)r. (data wpływu) do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie p. (…) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r. sygn. akt RD (…)o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił, co następuje:

W dniu (…)r. (data wpływu maila) do Okręgowej Izby Radców Pranych w Lublinie wpłynęła skarga p. (…) na działania radcy prawnego (…)

Z treści skargi wynika, że radca prawny (…)działając jako reprezentant małżonki Skarżącego miała dopuścić się naruszenia zasad etyki zawodowej oraz jej działania „*wywołują katastrofalny wpływ na zdrowie psychiczne dzieci*" (Skarżącego) i prowadzą do izolacji dzieci od ojca.

Jak wskazuje Skarżący, radca prawny (…) manipulowała faktami i dowodami, wykorzystywała w sprawie fałszywe zaświadczenia psychologiczne. Zarzuca ponadto radcy prawnej destrukcyjny wpływ na zdrowie psychiczne jego dzieci, eskalację konfliktu rodzinnego, a także zatajanie dokumentów i współpracę z psychologiem w celu sporządzania stronniczych zaświadczeń. W ocenie Skarżącego działania radcy prawnego prowadzą do poważnych skutków emocjonalnych i zdrowotnych jego dzieci. W skardze Pan (…) zarzuca także, że radca prawny posługiwała się fałszywymi zaświadczeniami psychologicznymi, za które uznaje zaświadczenia wystawiane przez uzurpującą sobie tytuł psychoterapeuty Panią (…).

Skarżący do przedmiotowego pisma z dnia (…)r. załączył:
- kopie pism procesowych przygotowanych przez r.pr. (…)
- kopie zaświadczeń psychologicznych.

Pismem z dnia (…) r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wezwała (…) do uzupełnienia braków formalnych skargi wniesionej drogą mailową.

W odpowiedzi na skargę radca prawny (…) pismem z dnia (…) r. (data wpływu) złożyła pisemne wyjaśnienia wraz z dokumentami na potwierdzenie swojego stanowiska. W wyjaśnieniach radca prawny wskazała, że Skarżący (…) stawił się w dniu (…) r. w siedzibie jej kancelarii „*z telefonem i innym urządzeniem do nagrywania obrazu i dźwięku, przedstawił się i chciał porozmawiać na temat dzieci*". Radca prawny (…) miała poinformować (…), że nie może z nim rozmawiać i wyjaśniła, że powinien rozmawiać ze swoim pełnomocnikiem, a „*Pan* (…) *podziękował za informacje i pożegnał się*". Stwierdziła ponadto, że nie zna dzieci klientki i nie ma na nie żadnego wpływu. Odparła również zarzut o eskalację konfliktu, twierdząc, że wykonuje jedynie swoje „*działania na rzecz i w imieniu klienta, a nie we własnym imieniu*". Nie eskaluje napięć, nie wprowadza fałszywych narracji, a jej pisma „*oparte są o wiedzę pozyskaną od klientki*".

Ponadto radca prawny (…) do odpowiedzi na skargę załączyła m.in. pisma procesowe wraz z załącznikami sporządzane w przedmiotowej sprawie rozwodowej i oświadczenie pracownicy kancelarii o zdarzeniu z dnia (…)r. (wizycie (…) w kancelarii).

W dniu (…) r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wydał postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia.

W dniu (…)r. (data wpływu) do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło zażalenie p. (…) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r. sygn. akt RD (…) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Po rozpatrzeniu zażalenia Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podziela pogląd Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w

Lublinie zasadnie i zgodnie z obowiązującymi normami prawnymi odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie radcy prawnego (…).

W pełni należy zgodzić się z poglądem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie, że brak jest podstaw do odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego (…), wobec niepopełnienia przez nią czynu wypełniającego znamiona przewinienia dyscyplinarnego. Opisane w skardze zachowania radcy prawnej nie uchybiły ani godności zawodu, ani zasadom etyki zawodowej czy jakimkolwiek przepisom prawa.

Należy stwierdzić, że zachowanie radcy prawnego (…) mieści się w dopuszczalnych granicach czynności podejmowanych w postępowaniu sądowym, służących do obrony interesu reprezentowanej przez radcę prawnego strony. Składanie do Sądu pism procesowych zawierających wnioski dowodowe oraz załączanie stosownych dokumentów jako dowodów, to normalne i typowe czynności podejmowane przez profesjonalnych pełnomocników. Podkreślić należy, że z zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika, że formułowane na etapie postępowania sądowego przez radcę prawnego (…) żądania i wnioski były poparte stosownymi zaświadczeniami, opiniami, wiadomościami, nagraniami i innymi dowodami oraz informacjami pozyskanymi od mocodawczyni, a mającymi odzwierciedlenie w przedstawionych dokumentach.

W swojej skardze Pan (…) zarzucił, że radca prawny posługiwała się fałszywymi zaświadczeniami psychologicznymi, za które on uznaje zaświadczenia wystawiane przez uzurpującą sobie tytuł psychoterapeuty Panią (…). Twierdzenia te nie znalazły poparcia w zebranym w sprawie materiale dowodowym. Wręcz przeciwnie z załączonego przez skarżącego stanowiska (…) z dnia (…) roku wynika, że Pani (…) jest psychoterapeutką. Fakt, że w/w Komisja uznała, że sporządzane przez nią zaświadczenia nie powinny zawierać opinii, ocen ani zaleceń dla sądu, nie ma znaczenia dla rozpoznania niniejszej sprawy, bowiem z zebranych w sprawie dowodów nie wynika, by radca prawny (…) miała jakikolwiek wpływ na treść tego zaświadczenia lub by osobiście znała i wpływała na psychoterapeutkę Panią (…), czemu zresztą stanowczo zaprzeczyła. Dodatkowo, dostarczone jej przez mocodawczynię zaświadczenie nie nosiło śladów przerobienia czy podrobienia.

Bezzasadny jest także zarzut niewłaściwego zachowania radcy prawnej polegający na uniemożliwieniu Skarżącemu przedstawienia w siedzibie kancelarii radcy prawnej (…) swojego stanowiska w sprawie. Zgodnie z Kodeksem Etyki Radcy Prawnego radca prawna nie może porozumiewać się ze Skarżącym będącym przeciwnikiem procesowym jej klientki, z pominięciem pełnomocnika Skarżącego, który wówczas go reprezentował. Z tego też

powodu, jak wynika z wyjaśnień, radca prawna zaleciła Panu (…) kontakt ze swoim pełnomocnikiem.

Nie znajdują również uzasadnienia w przedstawionych dowodach twierdzenia Pana (…), że radca prawny (…) zniszczyła jego relacje z dziećmi. Radca prawna w swoich wyjaśnieniach kategorycznie zaprzeczyła temu, by znała dzieci swojej mocodawczym i skarżącego i że wywiera na nie jakikolwiek wpływ.

Oceniając zarzut eskalacji przez radcę prawną konfliktu rodzinnego, podnieść należy, że oczywistym jest to, że profesjonalny pełnomocnik, jakim jest radca prawny świadcząc pomoc prawną na rzecz swojego klienta ma nie tylko prawo, ale i obowiązek bronić jego interesu i podejmować wszelkie zgodne z prawem działania zmierzające do uzyskania oczekiwanego dla tego klienta rezultatu. Przesądza to o tym, że ma prawo podejmować wszelkie działania korzystne dla reprezentowanej strony, a niekorzystne z punktu widzenia przeciwnika procesowego. Przeciwna strona ma zagwarantowane prawo do przedstawienia sądowi swojego stanowiska i swoich dowodów na ich potwierdzenie. Nadmienić należy, że w toku postępowania o rozwiązanie małżeństwa przez rozwód pan (…) był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika i mógł podejmować stosowne działania w tym zgłaszał wnioski dowodowe. Brak jest tym samym dowodów mogących pozwolić przyjąć, że działania radcy prawnej (…) doprowadziły do odizolowania Skarżącego od dzieci oraz miały wpływ na ich zdrowie psychiczne.

W tym miejscu Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie nadmienia, że Skarżący w piśmie z dnia z dnia (…)r. (data wpływu) nazwanym „Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy” *de facto* nie sprecyzował żadnych zarzutów wnosząc o ponowne rozpoznanie sprawy, a w sposób opisowy odniósł się do sytuacji będącej oceną zarówno Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie, jak i obecnie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie. Ponadto w przedmiotowym piśmie, które uznane zostało za zażalenie od postanowienia, powołuje się na postanowienie sądu karnego umarzające postępowanie wobec klientki r. pr. (…), tj. (…), w którym Sąd nie tylko umarza postepowanie, ale też obciąża jego kosztami oskarżyciela prywatnego.

W toku postępowania (…) pismem z dnia (…) wniósł o „*niezwłoczne zawieszenie radcy prawnego* (…) *w czynnościach zawodowych na czas trwania postępowania dyscyplinarnego uwagi na realne zagrożenie dobra dzieci wprowadzonych sprawach rodzinnych*” (pisownie oryginalna).

Skarżący ponadto złożył drogą mailową w dniu (…) r. do akt sprawy dokument, który w jego ocenie „*wprost potwierdza, że p.* (…)*, z której dokumentów korzystała r.pr.* (…)*a w mojej sprawie rozwodowej (* (…)*), posługiwała się nieuprawnionych tytułem psychoterapeuty*".

Nadmienić wypada, że nie jest rolą organów dyscyplinarnych przejmowanie roli sądów powszechnych tak cywilnych, jak karnych i rozstrzyganie in merito. Wszelkie ewentualne podejrzenie o „*pomocnictwo w fałszowaniu materiału dowodowego w sprawach rodzinnych*" o czym pisze w swoich pismach (…) winno być przedmiotem odrębnego postępowania karnego zainicjowanego przez (…).

Z uwagi na powyższe, wnioski z dnia (…)r. i (…) r. jako bezzasadne i jako niemające związku z przedmiotem postępowania, zostały oddalone.

Skarżący co istotne nie stawił się także na rozprawę, która miała miejsce w dniu (…) r. i o której został prawidłowo powiadomiony. Warto w tym miejscu zwrócić uwagę na treść art. 117 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks Postępowania Karnego zgodnie, z którym „*czynności nie przeprowadza się, jeżeli osoba uprawniona nie stawiła się, a brak dowodu, że została o niej powiadomiona, oraz jeżeli zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że niestawiennictwo wynikło z powodu przeszkód żywiołowych lub innych wyjątkowych przyczyn, a także wtedy, gdy osoba ta usprawiedliwiła należycie niestawiennictwo i wnosi o nieprzeprowadzanie czynności bez jej obecności, chyba że ustawa stanowi inaczej*". (…) nie poinformował też Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lubinie, że nie stawi się na wyznaczonym terminie, nie wnosił też o odroczenie posiedzenia. Co jednak zastanawiające, stawił się w siedzibie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lubinie w dniu (…) r., twierdząc, wbrew otrzymanemu zawiadomieniu, że termin rozprawy wyznaczony został na godzinę (…), a nie na (…), co potwierdzają znajdujące się w aktach sprawy:
- zarządzenie Przewodniczącego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Lublinie z dnia (…)r.
- zawiadomienia o terminie rozprawy.

Obecność w siedzibie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lubinie już po zamknięciu posiedzenia i ogłoszeniu postanowienia nie miała wpływu na rozstrzygniecie w przedmiotowej sprawie

Marginalnie wypada skonstatować, iż co prawda Skarżący nie miał obowiązku stawić się na terminie rozprawy, jednakże jego obecność mogła skutkować przedstawianiem i sformułowaniem zarzutów, które w przedmiotowym zażaleniu nie zostały w żaden sposób wyartykułowane.

W niniejszej sprawie nie zaszła w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie żadna z przesłanek skutkujących odroczeniem terminu rozprawy, co skutkowało odbyciem się rozprawy i wydaniem przywołanego powyżej postanowienia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie mając na uwadze przedstawiony stan sprawy uznał postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r. sygn. akt RD (…) o odmowie wszczęcia dochodzenia za prawidłowe i orzekł jak na wstępie.

POUCZENIE:

Zgodnie z art. 426 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 46) w związku z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2024 r. poz. 499) **postanowienie jest prawomocne i od niniejszego postanowienia nie służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.**

Przewodniczący:	Członkowie:	
……	……..	……
Bożena Bielecka	Arkadiusz Wagner	Zofia Filipek-Kraczek